

[Hrvatska](#), [Izdvojeno](#)

Asistentica radi 10 godina u školi, a nakon svake školske godine završi na burzi

objavljeno prije 1 tjedan Piše [Biljana Bašić](#)

7

Naša sugovornica je Lada Deković, koja radi kao pomoćnica u nastavi Osnovnoj školi Kamen-Šine u Splitu. Motiv za rad s djecom s poteškoćama uvijek je isti – pomoći im da

ostvare svoje potencijale i uspješno polaze nastavu. Uspjeh je napredak djeteta, a ako se postigne više od toga, sreća je velika, za dijete, njegovu obitelj, profesore, a za asistente pogotovo jer je njihov trud vidljiv. No, tu je niz problema s kojima se susreću asistenti u nastavi, mnogima su zajednički, a koje je Lada Deković ovdje sublimirala.

– Kako ste odlučili postati asistentica u nastavi i kako ste počeli prije 10 godina? Možete li usporediti kako je bilo raditi onda, a kako sada? Je li vaša struka vezana uz prosvjetu ili ste iz druge branše?

Prije 10 godina pružila mi se prilika za rad u školi na radnom mjestu asistentice u nastavi. Kao osobi koja je već imala iskustvo u organizaciji i vođenju likovnih radionica i ljetnih kampova, rad s djecom nije mi bio nepoznanica. Bili smo tada prva generacija asistenata, nas 60 u gradu Splitu, a danas nas je pet puta više, što upućuje na to da smo neizostavan i prijeko potreban kadar u odgojno-obrazovnom sustavu. Iako smo pohađali edukacije (financirane iz gradskog proračuna), sam početak je bio izazovan, jer naša uloga u školskom sustavu nije bila do kraja definirana. S vremenom smo se prilagodili, međusobno prihvatili jedni druge, te asistent u nastavi više nije bio neki stranac u učionici, nego dio razreda i produžena ruka nastavnika. Sve skupa izvrsno funkcionira, a svi su dionici sustava (nastavnici, roditelji, učenici) vremenom osvijestili potrebu za asistentom, kako bi djeca s poteškoćama dala svoj maksimum i ostvarila potencijale, što bez naše pomoći vjerojatno ne bi bilo moguće. Ovo je inkluzija u pravom smislu riječi.

– Kakva je atmosfera u vašoj školi što se tiče rada asistenata? Ako možete malo opisati.

Što se tiče rada asistenata u mojoj školi, situacija je zbilja odlična. Asistenti u nastavi su ravnopravan dio kolektiva, te je zbog toga suradnja s nastavnicima i stručnom službom izvrsna, što je itekako vidljivo iz napretka učenika s kojima radimo.

Sponzorirano

linker
SPONSORED LINKS

Konačno je stiglo rješenje za prostatitis - student pronašao metodu koja rješava vaše probleme s prostatom u tjedan dana

– S kojom ste sve djecom radili, s kakvim oštećenjima? Što vam je bilo najteže? Kakva je situacija danas i hoćete li nastaviti raditi s istim djetetom kao prošle školske godine? No, morate opet prolaziti istu proceduru svake godine, što je poražavajuće.

Do sada sam bila asistentica troje učenika koje sam pratila od 5. do 8. razreda. Prema Pravilniku o pomoćnicima u nastavi i stručnim komunikacijskim posrednicima, pravo na asistenta ostvaruju učenici koji “imaju veće teškoće koje ih sprječavaju u samostalnom funkcioniranju i trebaju stalnu ili povremenu potporu pomoćnika u nastavi”. Teškoće su moguće u motoričkom funkcioniranju ekstremiteta, komunikaciji, socijalnoj interakciji, intelektualnom funkcioniranju udružene s ostalim teškoćama, teškoće uzrokovane oštećenjem vida i teškoće koje se manifestiraju u ponašanju tako da ugrožavaju njihovu sigurnost ili drugih učenika. Trenutno radim s učenikom koji je završio 7. razred te nastavljamo suradnju do kraja njegovog osnovnog školskog obrazovanja. Jako sam zadovoljna njegovim napretkom, suradnjom s roditeljima i rezultatima koje smo postigli.

– Koji su iz vašeg iskustva najveći problemi u radu asistenata?

Najveći problem u radu asistenata je prekidanje radnog odnosa sa zadnjim nastavnim danom tekuće školske godine. Svake godine, i tako već 10 godina, u 6. mjesecu posjećujem biro za zapošljavanje. Prolazim istu proceduru obaveznih razgovora sa savjetnikom za zapošljavanje, obavezna mjesečna javljanja tijekom ljeta radi isplate naknade za nezaposlene, prijavu/odjavu s mirovinskog. Tih ljetnih mjeseci prekida se moj radni staž, što će u konačnici utjecati i na iznos moje mirovine. Moram istaknuti da je moje iskustvo rada u nastavi i suradnja sa nastavnicima i stručnom službom besprijekorna, ali čujem da neki asistenti nailaze na nastavnike koji ih doživljavaju kao prijetnju u učionici, nemaju razumijevanja prema učeniku s poteškoćama ili su u pitanju roditelji koji imaju nerealna

očekivanja od učenika i asistenta. Sve to otežava naš rad, onemogućuje napredak učenika i ne pridonosi povećanju društvene svijesti o korisnosti asistenta u nastavi.

– Po vašem mišljenju, što bi najprije trebalo riješiti oko prava asistenata? Općenito, što vidite kao problem u radu institucija koje su odgovorne za rad asistenata (lokalna uprava, Ministarstvo...)

Smatram da prvo treba riješiti status stalnog radnog odnosa i sva prava koja proizlaze iz njega. Gradski ured za obrazovanje grada Splita je u zadnjih nekoliko godina donekle regulirao naš status. Međutim, mi i dalje nismo zaposlenici škole, nego smo zaposleni preko raznih projekata. Plaća nam je preniska, zaposleni smo na pola radnog vremena ili nam se isplaćuje po tome koliko učenik ima nastavnih sati, iako naša suradnja s učenikom i roditeljima ne prestaje u trenutku kad učenik izađe iz škole. Prava koja sada imamo postigli smo uz ogroman napor nas asistenata, svakodnevnim slanjem e-mailova na nadležne adrese i slično. Svima su puna usta integracije i inkluzije, ali kad su u pitanju asistenti i njihova prava, nailazimo na veliki otpor.

– Dugo ste asistentica. Što vas je tako dugo zadržalo u tom poslu? Novac zasigurno ne.

Jako volim posao kojeg radim i često kažem kako je to zapravo moj životni poziv. Posao kao takav je kompleksan i zahtjevan. Asistent je osoba koja mora bit potkovana u mnogim znanjima s obzirom da učenika prati kroz sve nastavne predmete, sukladno njegovim poteškoćama. Nerijetko se događa da u svoje slobodno vrijeme moram ponoviti neki dio gradiva kako bih pomogla učeniku. Uz razvijenu empatiju, toleranciju i strpljenje, dobar asistent je uvijek spreman pružiti i medicinsku, psihološku i prijateljsku podršku. Međutim, kad volite nešto što radite, kad vidite napredak djeteta s kojim radite, kad ste svjesni svoje ogromne uloge u tome, onda novac pada u drugi plan, a vi sretni i ispunjeni odlazite s posla i jedva čekate novi radni dan.

Foto: Osobni album

** Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije*